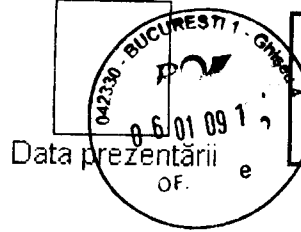

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ

DOSARUL NR. 31064/3/2007
(Număr în format vechi 1751/2008)

T.P.
Aprobat C.N.P.R.
Nr. 103/DC/5009/1998

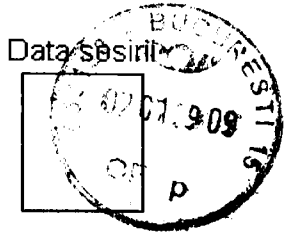
COMUNICARE

Către,

SC APROMATCO SA, adresa: București, sector 3, STR. LIPSCANI, nr. 33

Recomandata

Nr.....1934

Localitatea București
Sectorul 3
Cod poștal
Oficiul poștal nr.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Sector 4
SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ

DOSARUL NR. 31064/3/2007
(Număr în format vechi 1751/2008)

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 602 DIN DATA DE 12 Decembrie 2008

SC APROMATCO SA, București, sector 3, STR. LIPSCANI, nr. 33, vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 602, pronunțată la data de 12 Decembrie 2008, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ.

L.S. PRESEDINTE

Semnătura grefier,

[Handwritten signature]

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ

DECIZIE COMERCIALĂ Nr. 602
Ședința publică de la 12 Decembrie 2008
Completul compus din:
PREȘEDINTE IULIA-MANUELA CÎRNU
JUDECĂTOR ALECSANDRINA RĂDULESCU
GREFIER ANTOANETA-GABRIELA SANDU

Pe rol soluționarea apelului declarat de apelanta SC APROMATCO SA împotriva sentinței comerciale nr. 8166 din data de 02.07.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI a Comercială în dosarul nr. 31064/3/2007 în contradictoriu cu intimatele SC KOILADA INVEST SRL, SC JIULUI INVESTMENT SRL și EDEN LLC.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă apelanta prin avocat Diaconu Simona Ionela, cu împuternicire avocațială nr. 200222/2008, intimatele SC Koilada Invest și SC Jiului Investment prin avocat Oțelea Mihail, cu împuterniciri avocațiale la dosar, lipsă fiind intimata Eden Llc.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează că la dosar s-a depus prin Serviciul Registratură din partea apelantei motivele de apel, în patru exemplare.

Apărătorul apelantei depune la dosar dovada imposibilității de prezentare de la termenul anterior, respectiv certificatul medical, în original, precum și dovada privind comunicarea motivelor de apel către intimat.

Apărătorul intimatelor confirmă susținerea apărătorului apelantei, în sensul că a primit motivele de apel și depune la dosar împuternicirile avocațiale semnate și ștampilate de către reprezentantul legal al celor două societăți pe care le reprezintă.

Apelanta, prin avocat, învederează aspectul că în conținutul motivelor arătate, primul motiv de apel îl constituie excepția lipsei calității de reprezentant – excepție care a fost invocată la instanța de fond la termenul de judecată din 3.12.2007 și pe care înțelege în această faza procesuală să o invoce și la termenul de astăzi, motiv pentru care solicită unirea acestei excepții cu fondul cauzei. Totodată solicită în baza art.295(2) C. proc.civilă refacerea sau completarea probelor administrate la prima instanță, respectiv proba cu înscrisuri, interogatoriu și expertiză tehnică

construcții. Cu privire la proba cu înscrisuri solicită efectuarea unei adrese către Notarul Public Virginia Beldea care a autentificat cele 3 înscrisuri pentru a comunica actele care au stat la baza celor trei contracte, având în vedere că judecătorul care a soluționat fondul cauzei a argumentat soluția prin trimitere la acestea. La proba cu interogatoriu urmează să formuleze în scris anumite întrebări având în vedere motivarea sentinței apelate, respectiv fundamentarea soluției, în sensul că scopul ilicit a fost dovedit prin însăși nelegalitatea înscrisului. În ce privește expertiza de evaluare a imobilului pe terenul care a făcut obiectul contractului aceasta se impune având în vedere că la instanța de fond s-a făcut o evaluare parțială.

Apărătorul intimatelor solicită respingerea probelor solicitate de către apelantă ca nefiind utile soluționării cauzei. În ce privește proba cu înscrisuri arată că la dosarul de fond se regăsesc toate înscrisurile din dosarul notarial, sens în care alte acte nu mai sunt de depus; la proba cu interogatoriu, aceasta nu este utilă cauzei, întrucât cauza ilicită se poate dovedi cu înscrisurile deja depuse și aflate la dosarul cauzei, respectiv actele ce constau în certificate de urbanism, expertize efectuate, precum și situații financiare și balanțe de verificare, având în vedere conținutul în scrisurilor depuse în dosarul de fond. În ce privește expertiza de completare privind evaluarea bunurilor imobile solicită respingerea având în vedere probele deja administrate în prezenta cauză, inclusiv raportul de expertiză întocmit și depus de către apelantă în dosarul instanței de fond în care se menționează că imobilele de pe terenul în discuție sunt în stare avansată de degradare, ca atare ele nu sporesc valoarea imobilelor.

Totodată se precizează că această expertiză a fost efectuată în anul 2003.

Apelanta, prin avocat, arată că nu poate preciza gradul de uzură al imobilelor – obiectivele expertizei au fost fixate de către instanța de fond, iar expertul a indicat valoarea construcției. Se solicită evaluarea de către expert a imobilelor la momentul încheierii contractului, respectiv în anul 2003, întrucât apreciază că valoarea acestei construcții era alta în anul 2003 decât în anul 2002.

Apelanta, prin avocat, arată că solicită suplimentarea probatorilor, având în vedere fundamentul argumentat de judecătorul care a pronunțat fondul cauzei, întrucât hotărârea primei instanțe este netemeinică.

Apărătorul intimatelor arată că nu are de formulat probe în apărare.

Curtea, deliberând, asupra probelor solicitate de către apelantă urmează a le respinge ca nefiind utile, concludente, pertinente soluționării cauzei având în vedere petitul cererii de chemare în judecată și limitele cadrului procesual.

Curtea, apreciază că probele solicitate de către apelantă nu sunt pertinente soluționării cauzei și contravin acestei noțiuni, în sensul că aceste probe se solicită față de argumentele aduse de judecătorul

care a pronunțat fondul cauzei, iar acestea se referă la argumente externe.

Nemaifiind cereri de formulat și nici probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe apelul declarat.

Apelanta, prin avocat, solicită admiterea excepției lipsei calității de reprezentant, motivat de faptul că mandatele avocațiale aflate la filele 33,40 și 41 din dosarul de fond nu respectă cerința statutară privind angajarea societăților în raporturile juridice numai prin semnătura conjunctă. Pe apelul său solicită admiterea acestuia așa cum a fost formulat, schimbarea în tot a sentinței apelate, în sensul admiterii cererii de chemare în judecată astfel cum a fost precizată la data de 19.11.2007 și restrânsă în data de 30.06.2008, să se constate nulitatea absolută a contractelor de vânzare - cumpărare autentificate sub nr. 818, 819 și 820 din 17.12.2003 pentru lipsa cauzei vânzătoarei apelante și cauza ilicită a cumpărătoarelor intimate.

Apelanta, prin avocat, arată că își rezervă dreptul de a solicita cheltuielile de judecată pe cale separată.

Apărătorul intimatelor solicită respingerea excepției lipsei calității de reprezentant ca neîntemeiată față de dispozițiile art.76 alin.2 din legea nr. 31/1990, întrucât pentru actele urgente a căror neîndeplinire ar genera o pagubă mare societății poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți administratori care se află în imposibilitate de a lua parte la administrație. Se arată că societatea este angajată prin semnătura unui singur administrator.

Apărătorul intimatelor solicită respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței ca fiind legală și temeinică. În ce privește cheltuielile de judecată urmează ca acestea să fie solicitate pe cale separată.

Se arată că în anul 2002 expertul evaluator care a evaluat imobilele societății Apromatco la cererea acesteia s-a arătat că acele construcții sunt elemente ce diminuează valoarea terenului - costul dezafectării nu sporește valoarea acestora.

Totodată arată că sentința primei instanțe este legală și temeinică, întrucât la pronunțarea acesteia nu s-a luat în considerare raportul de expertiză întocmit. Se mai arată că expertul nu a luat în seamă categoria de folosință a terenurilor și a majorat toți coeficienții de evaluare și a considerat aferenți unui teren cu destinația de activitate comercială.

Apărătorul intimatelor arată că prețul de vânzare al imobilelor este un preț derizoriu întrucât este un preț foarte mic deci se poate spune că nu există preț, de unde rezultă că obligația societății Apromatco a fost contractată fără cauză. Scopul cumpărătoarelor este ilicit, scop care a generat o majorare nejustificabilă a propriului patrimoniu în dauna Apromatco SA.

În replică, apărătorul apelantei arată că reevaluarea imobilelor s-a făcut la prețul la care urma a fi înstrăinate imobilele nefiind o reevaluare

reală și raportată la valoarea de circulație a imobilelor, ci, la valoarea impusă de termenii notei de negociere din anul 2003.

CURTEA

Deliberând asupra apelului comercial de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalul București - Secția a VI-a Comercială la data de 22.10.2007, reclamanta S.C. Apromatco S.R.L. a chemat în judecată pe pârâtele S.C. Koilada Invests S.R.L. și S.C. Jiului Investment S.R.L., solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună constatarea nulității absolute a actului de vânzare-cumpărare nr.818/17.12.2003, a contractului de vânzare-cumpărare nr.820/17.12.2003 și a actului de vânzare-cumpărare nr.812/17.12.2003, autentificate de notarul public Virginia Beldea, pentru lipsa aprobării adunării generale a asociaților vânzătoarei-reclamante și pentru fraudă la lege, prețul plătit fiind nereserios.

Pârâtele au depus întâmpinări solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

La termenul din data de 03.12.2007, reclamanta a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a apărătorilor pârâtelor, excepție respinsă de instanța de fond prin încheierea din 14.01.2008.

La data de 16.06.2008, Eden LLC a formulat cerere de intervenție în interes propriu, cerere calificată de instanță ca fiind făcută în interesul reclamantei și admisă în principiu de instanța de fond.

La termenul din data de 16.06.2008, reclamanta și-a precizat acțiunea în sensul că înțelege să invoce ca motiv de nulitate absolută doar lipsa cauzei pentru reclamantă și cauza ilicită pentru pârâtă.

Prin sentința comercială nr.8166/02.07.2008, Tribunalul București - Secția a VI-a Comercială a respins acțiunea formulată ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut că în ceea ce privește scopul ilicit urmărit de parte la încheierea contractelor, reclamanta nu a arătat în ce anume constă acesta, astfel că orice analiză este inutilă, iar în ce privește lipsa cauzei, derivând din nereseriozitatea prețului, instanța de fond a apreciat că într-adevăr prețul este mult mai mic decât valoarea reală a imobilelor, însă nu atât de mic încât să poată fi considerat derizoriu și să justifice afirmația privind lipsa cauzei.

Instanța de fond a mai reținut că pentru ca prețul unei vânzări să fie serios, conform art.1303 Cod civil, trebuie să nu fie infim, justificarea prețului trebuind a fi căutată nu doar în valoarea reală a bunului, ci și în subiectivismul părților. Totodată, s-a reținut că o valoare reală de 9,5 milioane dolari pentru un bun vândut cu 720.000 dolari nu reprezintă o disproporție atât de mare încât să se poată considera prețul infim.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, reclamanta, apel înregistrat pe rolul Curții de Apel București - Secția a VI-a Comercială la data de 10.09.2008.

În motivarea apelului declarat, apelanta a arătat că sentința dată de instanța de fond prin încheierea din 14.01.2008, de respingere a excepției lipsei calității de reprezentant a apărătorilor pârâtelor este nelegală, față de dispozițiile art.133 raportat la art.720³ Cod procedură civilă, art.161 Cod procedură civilă, precum și art.197 coroborat cu art.76 și art.7 lit.a din Legea nr.31/1990, republicată.

Apelanta a arătat că în actele constitutive ale celor două pârâte se prevede că societatea poate fi angajată în raporturile cu terții doar prin semnătura conjunctă a celor doi administratori, or în speță împuternicirile avocațiale sunt semnate doar de unul dintre cei doi administratori, astfel încât se impune anularea întâmpinărilor și a cererilor formulate de apărători în numele pârâtelor.

Totodată, apelanta a solicitat schimbarea încheierii interlocutorii din 02.06.2008, în sensul admiterii obiecțiunilor la raportul de expertiză, formulate de reclamantă la termenul din 19.06.2008 și, deci, completarea raportului de expertiză de la fond.

Sub acest aspect, apelanta a arătat că expertul nu a evaluat și construcțiile aflate pe teren la data de 17.12.2003, deși ele sunt incluse în obiectul actelor deduse judecării, ceea ce a determinat un preț mai mic al imobilelor vândute.

S-a mai arătat că încheierea prin care s-au încuviințat obiectivele expertizei are putere de lucru judecat prin neapelare.

Pe fond, apelanta-reclamantă a solicitat schimbarea în tot a sentinței de fond întrucât prețul de înstrăinare a celor 3 imobile în suprafață de 55.546,59 mp de 720.000 USD este derizoriu, respectiv nu există preț.

Apelanta a arătat că prețul practicat în cele 3 acte este mult mai mic decât valoarea reală a imobilelor. În plus, instanța de fond a extrapolat, raportând obiectul prin raportarea seriozității prețului la elemente și înțelegeri neprevăzute în contractele analizate, ca fiind determinabile pentru contraprestația preț.

Așadar, instanța de fond, a arătat apelanta, face o apărare plus petita, încălcând principiul imparțialității, întrucât nu s-au invocat înțelegeri convenite, în apărare, care să determine prețul contractului.

Sub acest aspect, apelanta a arătat că este fără relevanță referirea instanței la valoarea din contractul de ipotecă, întrucât ipoteca nu circumstanțiază valoarea reală a terenurilor, fiind doar o garanție. Cât privește faptul că societățile în litigiu au făcut parte dintr-un grup cu obiective comune, conform notei de negociere din 16.11.2003, apelanta a arătat că înțelege să invoce nulitatea acesteia, întrucât nu a fost semnată în condițiile actului constitutiv al reclamantei, fiind deghizată o liberalitate nelegitimă.

Apelanta a mai învederat că instanța a exclus de la motivare rapoartele de expertiză extrajudiciară depuse de reclamantă.

S-a arătat că prin raportul de expertiză judiciară s-a reținut că valoarea reală a terenurilor este de 9.600.000 euro, prețul achitat de 720.000 USD fiind de 13 ori mai mic, astfel încât nu poate fi apreciat ca sincer și serios.

Apelanta a învederat că, sub acest aspect, expertizele depuse de pârâtă din anul 2004 – 2005, nu sunt relevante, întrucât vizează perioade ulterioare vânzări.

S-a mai învederat că nici înscrisurile depuse de pârâte privind valoarea contabilă nu sunt relevante, întrucât între valoarea de circulație și valoarea contabilă a imobilelor nu există în mod obligatoriu echivalență.

Examinând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor de apel formulate, văzând și dispozițiile art.295 Cod procedură civilă, Curtea reține că apelul declarat este nefondat pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește critica adusă încheierii din 14.01.2008, prin care instanța de fond a respins excepția lipsei calității de reprezentanți pentru apărătorii pârâtelor, întrucât împuternicirile avocațiale nu purtau semnătura conjunctă a celor doi administratori statutari ai pârâtelor, conform art.8 din actul constitutiv, Curtea reține că acest motiv de apel este nefondat, întrucât conform art.76 din Legea nr.31/1990, republicată: „Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate; în caz de divergență între administratori, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social. (1). Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare societății, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație. (2)”.

Ca atare, din interpretarea acestui text de lege, Curtea reține că reprezentarea unei societăți comerciale în instanță, prin semnarea unui contract de asistență juridică, se încadrează în noțiunea de „acte urgente” la care face referire ipoteza legală a normei art.76 alin.2 din Legea nr.31/1990, republicată. În alți termeni, lipsa de apărare a pârâtei – societate comercială într-un litigiu în care se pune problema dreptului de proprietate dobândit prin actele de vânzare-cumpărare a căror nulitate se solicită, i-ar cauza acesteia o pagubă mare în înțelesul legii, afectând implicit principiul dreptului la un proces echitabil, grefat pe respectarea dreptului la apărare și egalitatea armelor între părțile litigante.

În plus, astfel cum în mod corect a reținut și prima instanță de fond, reprezentarea în justiție a societății comerciale chemată în calitate de pârâtă, reprezintă un act de conservare și administrare, regula unanimității prevăzută de art.76 alin.1 din Legea nr.31/1990, republicată, vizând exclusiv actele de dispoziție, jurisprudența și literatura juridică fiind unanime în acest sens. O altă interpretare a textului de lege vizat, nu ar

mai justifica excepția prevăzută în art.76 alin.2 din lege, care se referă la actele de conservare și administrare, menite să preîntâmpine producerea unei pagube mari societății astfel reprezentată.

Pentru considerentele mai sus invocate, în baza art.137 Cod procedură civilă coroborat cu art.161 Cod procedură civilă raportat la art.76 din Legea nr.31/1990, republicată, Curtea va respinge și excepția lipsei calității de reprezentant a apărătorilor intimatelor în fața instanței de apel.

Cât privește cel de-al doilea motiv de apel invocat, relativ la schimbarea încheierii interlocutorii prin care au fost respinse obiecțiunile relative la raportul de expertiză dispus în cauză, Curtea reține că și acest motiv este neîntemeiat, întrucât, pe de o parte, încheierile de încuviințare a probelor sunt simple încheieri preparatorii, neavând caracter interlocutoriu cum greșit susține apelanta, astfel încât instanța poate reveni oricând asupra probelor deja încuviințate, în aplicarea principiului rolului activ al judecătorului prevăzut de art.129 Cod procedură civilă, iar pe de altă parte, întrucât aceste încheieri se circumscriu noțiunii generice de administrare a unei cauze aflate pe rol, instanța de judecată are deplină libertate să aprecieze asupra oportunității și utilității încuviințării unei cereri de completare a raportului de expertiză, conform obiectivelor deja încuviințate, în funcție de aspectele ce tind a fi probate prin administrarea probei respective.

De altfel, Curtea a respins, în baza art.293 Cod procedură civilă, cererea adresată direct instanței de apel, de completare a raportului de expertiză, în sensul de a se evalua și construcțiile aflate pe terenul înstrăinat, întrucât o atare probă nu este pertinentă soluționării prezentului litigiu, prin raportare la obiectul acțiunii de față, respectiv acțiune în constatare nulitate absolută pentru preț derizoriu, iar nu acțiune în anulare act pentru eroare asupra prețului. În alți termeni, având în vedere că, suma care s-ar adăuga la valoarea terenului deja expertizat de 9.600.000 euro, prin evaluarea și a acestor construcții, nu s-ar schimba datele analizei pe care este chemată în instanța de judecată să o facă între prețul practicat în contracte și prețul real al imobilelor, în sensul ca prețul practicat să poată fi considerat ca inexistent.

Pe fondul cauzei, Curtea reține că prețul este, fără îndoială, un element esențial al contractului de vânzare-cumpărare, fiind lăsat la libertatea de voință a părților contractante, cu respectarea anumitor limite, a căror înfrângere se circumscrie noțiunii de fraudă la lege, atrăgând nulitatea absolută a actului astfel întocmit.

Art.1303 Cod civil impune condiția ca prețul să fie serios, în sensul de a se asigura echilibrul prestațiilor reciproce ale părților. Noțiunea de echilibru între prestațiile reciproce înlătură acele vânzări în care prețul este fictiv, în sensul că vânzătorul nu îl va reclama niciodată de la cumpărător. Ca atare, realitatea prețului nu trebuie confundată cu micimea prețului,

care nu are efect asupra valabilității vânzării, întrucât leziunea nu este reglementată ca viciu de consimțământ.

Literatura și practica judiciară converg în a susține că seriozitatea și micimea prețului trebuiau apreciate *lato sensu*, această toleranță fiind impusă de securitatea tranzacției comerciale.

Aplicând această interpretare a dispozițiilor art.1303 Cod civil, la probele administrate în cauză, Curtea reține că aprecierea făcută de instanța de fond, în sensul că prețul de 720.000 USD, fără TVA, nu poate fi considerat preț derizoriu în raport cu valoarea stabilită prin expertiză de 9.600.000 euro, nefiind vorba despre un preț infim, este corectă, în speță nefiind vorba de un preț atât de mic încât să nu fie solicitat de vânzător, chiar dacă diferența stabilită este mare, în sensul că s-a practicat un preț de 13 ori mai mic.

Soluția contrară ar echivala cu acceptarea prețului lezionar ca fiind un preț derizoriu, ceea ce contravine reglementării cuprinse în art.1303 Cod civil și principiilor ce guvernează în dreptul civil român dispozițiile relative la viciile de consimțământ.

Curtea nu poate primi susținerile apelantei în sensul că instanța de fond nu a luat în considerare rapoartele de expertiză extrajudiciară depuse de reclamantă în susținerea acțiunii, întrucât instanța de fond și-a argumentat soluția făcând trimitere la concluziile raportului de expertiză dispus prin intermediul instanței, nefiind vorba despre o analiză parțială a probelor administrate de părți.

Curtea va înlătura din considerentele sentinței de fond acele argumentări prin trimitere la alte acte încheiate de părțile în proces, inclusiv la nota de negociere prin care se urmărea ca părțile litigante să facă parte din același grup, întrucât excede litigiului de față, atâta timp cât voința internă a părților contractante se analizează pentru fiecare contract în parte, în funcție de împrejurările încheierii acestora.

Curtea va menține soluția pronunțată pe fond, apreciind că prin interpretarea art.1303 Cod civil raportat la probele administrate în speță, raportul de expertiză judiciară, aceasta este motivată în fapt și în drept, reținând că acele considerente înlăturate din soluția de fond nu modifică soluția dată.

Pentru considerentele mai sus invocate, în baza art.296 Cod procedură civilă raportat la art.1303 Cod civil, Curtea va respinge apelul declarat ca nefondat.

În baza principiului disponibilității aplicabil în procesul civil, Curtea va lua act că intimatele își rezervă dreptul de a-și recupera cheltuielile de judecată pe cale separată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

D E C I D E

Respinge excepția lipsei calității de reprezentant invocată de apelantă ca nefondată.

Respinge apelul declarat de apelanta-reclamantă S.C. APROMATCO S.A. cu sediul în București, str. Lipscani, nr.33, sector 3, împotriva sentinței comerciale nr.8166 din data de 02.07.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială în dosarul nr.31064/3/2007, în contradictoriu cu intimatele-pârâte S.C. KOILADA INVEST S.R.L. cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle, nr.13, et.3, ap. Cam.4, sector 1, SC JIULUI INVESTMENT S.R.L. cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle, nr.13, et.3, ap. Cam.4, sector 1, și intimatul-intervenient EDEN L.L.C. cu sediul în București, str. Lipscani, nr.33, sector 3, ca nefondat.

la act că intimatele pârâte își rezervă dreptul de a recupera cheltuielile de judecată pe cale separată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 12.12.2008.

Președinte,
Dr. Iulia-Manuela Cîrnu

Judecător,
Alecsandrina Rădulescu

Grefier,
Antoaneta-Gabriela Sandu

Red.Jud.I.M.C. – 17.12.2008

Tehnored.F.L. – 19.12.2008

Nr.ex.: 6

Fond: Tribunalul București - Secția a VI-a Comercială

Președinte: